

de lucht, onder het uiten van de meest afgrijselijke gillen, zóó dat moeder werkelijk een beetje ontzet was.

Later, toen ze een grooten oorlogsdans van de kaffers zag, ja, toen begreep ze het beter.

Nu is Skip terug gegaan naar z'n kraal. Hij werd te oud. Maar telkens stuurt hij zoons of neven naar Johannesburg en nooit komen er klachten over een uit dien stam.

Een paar woordjes over Van Alphen.

Ik heb heel wat boeken, maar ik zou er toch noodig nog één boek *bij* moeten hebben, als ik mijn Van Alphen niet had. Ja, lach maar! Je moet natuurlijk dadelijk denken aan: „Cornelis heeft een glas gebroken”, en aan „Jantje zag eens pruimen hangen”, waar de menschen langzamerhand grapjes op zijn gaan maken. Maar als ik mijn bundeltje met van Alphens gedichten weer eens in handen neem, weet ik zeker, dat ik een paar allergenoegelijkste oogenblikken ga beleven.

Mr. Hieronymus van Alphen leefde van 1746—1803. Ruim honderd jaar is hij dus dood. Ruim honderd jaar verschil is er tusschen de jeugd, voor wien hij toen schreef en dichtte, en jullie. Als je zijn verzen leest, o! dan schijnen er minstens vijf eeuwen tusschen te liggen. Let maar eens op:

„Mijn spelen is leeren, mijn leeren is spelen.
En waarom zou mij dan het leeren vervelen?
Het lezen en schrijven verschaft mij vermaak.
Mijn hoepel, mijn priktol, verruil ik voor boeken.
Ik wil in mijn prenten mijn tijdverdrijf zoeken.
't Is wijsheid, 't zijn deugden, naar welke ik haak.”

O, hemeltje! daar scheelt veel aan tegenwoordig. En dan:

„Mijn lessen wil ik leeren,
Mijn meesters wil ik eeren,
Dan word ik gauw een man.”

Verderop in zijn lief boekje zegt Van Alphen:

„Nimmer moet ik ledig wezen;
Alles doen met lust en vlijt.”

Nog eventjes van een meisje, dat bedroefd is. Dan vraagt haar broertje, waarom Luister:

„Moederlief was niet voldaan
met mijn naaiwerk —
Foei mij! ach! dat zulk een moeder
Om mijn stoutheid treuren moet!

Het broertje raadt zijn zusje aan, moeder om vergeving te vragen. Dan smeekt ze:
„Zult ge dan mijn voorspraak wezen, mij geleiden?”

En Keesje zegt:

„Maar ge hebt geen voorspraak noodig
Als ge moeder valt te voet. —

En deze dichter, die deze kinderen om zich zag, is pas honderd vijf en twintig jaar dood!

NANNIE VAN WEHL.